ΚΑΜΨΗ ΣΩΛΗΝΩΝ ΧΩΡΙΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ

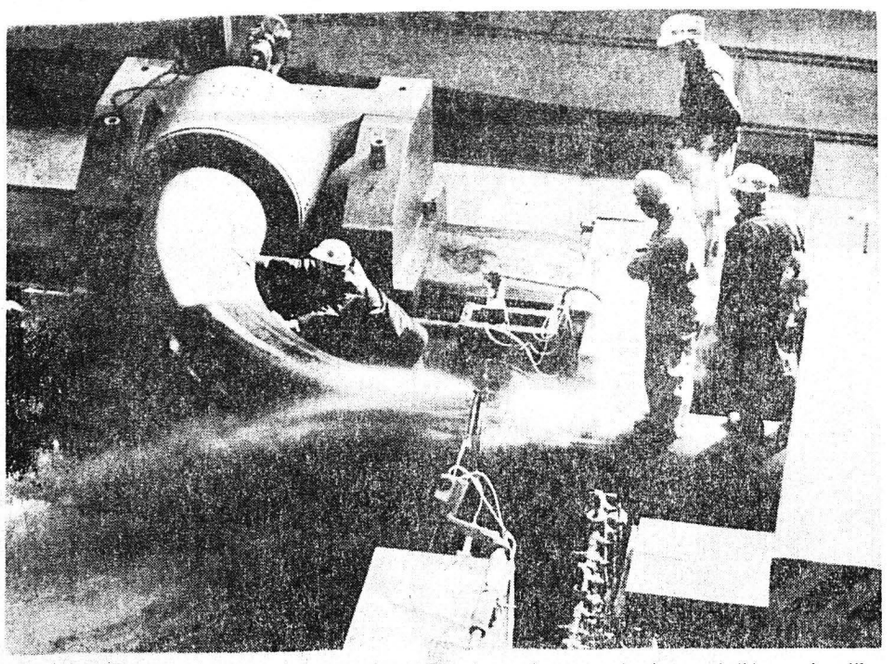

ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ. Στὴν ἐγκατάσταση αὐτὴ κάμπτονται ἀκόμα καὶ μεγάλοι σωλῆνες: Στὴν Μάννεσμαν, στὸ Ντύσσελντορφ (Δυτικὴ Γερμανία), λειτούργησε τώρα ἡ μεγαλύτερη ἐγκατάσταση κάμψεως μὲ ἐπαγωγή. Ἡ κάμψη μὲ ἐπαγωγὴ εἶναι μία σύγχρονη μέθοδος κάμψεως γιὰ σωλῆνες καὶ ἀντικαθιστᾶ τὴν συνήθη κάμψη μὲ θερμότητα.

Μὲ τὴν μέθοδο αὐτὴ στερεώνεται ἕνας ἴσιος σωλήνας ἀπὸ χάλυβα σ' ἕναν βραχίονα κάμψεως. Μὲ τὸν ἐπαγωγέα, στὸ μαγνητικὸ πεδίο τοῦ ὁποίου ἐπάγονται σὲ ὁλόκληρη τὴν σωλήνα δεινορεύματα, θερμαίνεται ὁ σωλήνας γύρω ἀπὸ τὴν περίμετρο σὲ μία στενὴ ζώνη καὶ πιέζεται πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν ἐπαγωγικὸ δακτύλιο. Τὸ ἐμπρὸς ἄκρο τοῦ σωλήνα πρέπει νὰ ἀκολουθεῖ τὴν κυκλικὴ κίνηση τοῦ βραχίονος κάμψεως. Ἡ παραμόρφωση σὲ σωληνωτὸ τόξο ἐπιτυγχάνεται μόνον στὴν στενὴ καὶ ζεστὴ ζώνη, ποὺ μετακινεῖται διαρκῶς στὸ μῆκος τοῦ σωλήνα.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Ἡ ἀμερικανικὴ τεχνικὴ σὲ κάμψη

ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἐπὶ δεκαετίας, πᾶσα νέα τεχνολογία ἢ τὰ προϊόντα της ἔφεραν ἀποτυπωμένον τὸ σῆμα «Ἀμερικανικῆς κατασκευῆς» καὶ τοῦτο, ἀπὸ τὰς μηχανὰς φωτοτυπίας ἕως τοὺς προηγμένους ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους, τοὺς πυρηνικοὺς ἀντιδραστήρας, τὰ ἀντισυλληπτικὰ δισκία, τὰς συνθετικὰς ἶνας, ἢ τὰ ἀεριωθούμενα ἀεροπλάνα. Τώρα, ὅμως, τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει. Τόσον ὁ Λευκὸς Οἶκος καὶ τὸ Κογκρέσσον, ὅσον καὶ οἱ πανεπιστημιακοὶ καὶ βιομηχανικοὶ κύκλοι διατυπώνουν τὸν φόβον, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι χάνουν τὴν τεχνολογικὴν των πρωτοκαθεδρίαν. Ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα:

1) Τουλάχιστον μία μεγάλη Ἀμερικανικὴ ἀεροπορικὴ ἑταιρεία (ἡ Ἕοτερν) ἔχει ἀγοράσει τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἀερολεωφορεῖον Α—308, τοῦτο δέ, ἀποτελεῖ μίαν ἄνευ προηγουμένου ἀντιστροφὴν εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ εἰωθότα, δεδομένου ὅτι εἰς τὸν τομέα τῶν ἀεροπλάνων αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατεῖχαν πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν. Αὐτὴ καὶ ἄλλαι ἐξελίξεις, ὡς ἡ συνεργασία τῆς Τζένεραλ Ἠλέκτρικ, καὶ μιᾶς κρατικῆς Γαλλικῆς ἑταιρείας, τῆς SNECMA, διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς μηχανῆς ἀεριωθουμένων ἀεροπλάνων, δεικνύουν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ βιομηχανία ἀεροπλάνων ἔχει ἀρχίσει νὰ σημειώνη κάμψιν.

2) Διὰ πρώτην φοράν, οἱ Ἰάπωνες διαμφισβητοῦν τὴν Ἀμερικανικὴν ὑπεροχὴν εἰς τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς «κομπιοῦτερς», τόσον εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀγορὰς τοῦ κόσμου.

3) Οἱ Γερμανοί, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ρῶσοι φαίνονται ἴσοι, ἢ καὶ περισσότερον προηγμένοι ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰς τὸν τομέα τῶν ἀντιδραστήρων, οἱ ὁποῖοι παράγουν περισσότερα ἀτομικὰ καύσιμα ἀπὸ ὅσα καταναλίσκουν. Οἱ Ρῶσοι εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς Ἀμερικανούς, εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς σχαστικῆς ἀντιδράσεως τῆς βόμβας ὑδρογόνου.

4) Ἡ Ἀμερικανικὴ χαλυβουργία εἶναι ἐλλιπὴς εἰς ἀποδοτικότητα ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην τῶν ξένων παραγωγῶν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν εἰσάγουν ἁπλῶς τοὺς χάλυβας ὑψηλῆς ποιότητος ἀλλὰ καὶ τὰ 44ο)ο τῶν φόρων βιομηχανικῶν προϊόντων.

ΚΩΔΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Κατὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰδικοὺς οἱ ὁποῖοι κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, αἱ ΗΠΑ ἔχουν ἀρχίσει νὰ ὑπολείπωνται καὶ εἰς τεχνολογικὰς καινοτομίας. Ἔκθεσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ἐπιστημῶν τῆς Οὐάσιγκτων ἀναφέρει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι:

1) Τελευταίως ἐκδίδονται περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν διπλώματα εὑρεσιτεχνίας εἰς ξένους. Τῷ 1963 αἱ ξέναι χῶραι ἐξέδιδαν τοιαῦτα διπλώματα δι' Ἀμερικανοὺς 4,5 φορὰς περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐξεδίδοντο διὰ ξένους εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ ὑπεροχὴ αὐτὴ τῶν Ἀμερικανῶν ἐμειώθη ἀποτόμως τῷ 1975 κατὰ τὸ ἥμισυ.

2) Σήμερον, αἱ τεχνολογικαὶ καινοτομίαι ἐμφανίζονται συχνότερον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρὰ εἰς τὰς ΗΠΑ, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ νέα εἴδη νὰ εἰσάγωνται εὐκολώτερον εἰς τὰς ξένας ἀγοράς.

3) Ἡ παραγωγικότης τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν ὑπολείπεται ἔναντι τῶν ἄλλων μεγάλων μὴ κομμουνιστικῶν βιομηχανικῶν χωρῶν, ἤτοι τοῦ Καναδᾶ, τῆς Γαλλίας, τῆς Δυτικῆς Γερμανίας τῆς Βρετανίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

4) Αἱ δαπάναι δι' ἐρεύνας καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ΗΠΑ ἐμειώθησαν, ἀπὸ 3ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τῷ 1963, εἰς 2,15ο)ο τῷ 1976, ἐνῶ αἱ ἀντίστοιχοι δαπάναι εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ηὐξήθησαν ἀπὸ 1,4 εἰς 2,2ο)ο καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀπὸ 1,5 εἰς 2ο)ο κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Αἱ τεχνολογικαί, ὅμως, πρόοδοι, ἐξαρτῶνται τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν βασικὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Καί, τίθεται τὸ ἐρώτημα: πόσον καλὴ εἶναι, σήμερον, ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπιστήμη;

Εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν βραβείων Νόμπελ, αἱ ΗΠΑ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἄλλων χωρῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν κερδίσει κατὰ 47ο)ο περισσότερα βραβεῖα Νόμπελ ἀπὸ τοῦ 1961 καὶ ἐντεῦθεν παρὰ κατὰ τὴν περίοδον 1946—60.

Κατὰ τὸν ὁρα Τζέρομ Οὐάϊσνερ, πρόεδρον τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου Μασσαχουσέττης, τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἡ κάμψις τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τεχνολογίας, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἐνθαρρύνσεως. Οὗτος συνιστᾶ ὅπως θεσπισθοῦν νέα κίνητρα διὰ τὰς ἐρεύνας ὡς π.χ., φορολογικαὶ διευκολύνσεις ἢ ἄλλαι χορηγίαι διὰ τὰς ἑταιρείας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι χρηματοδοτοῦν ἐρεύνας.

Πῶς καὶ γιατὶ κινδυνεύουν Πατρατκὸς καὶ Κορινθιακός

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

παντὰ μελέτη ὁμάδας ἐπιστημόνων τοῦ ΚΚΕ ἐσωτ. (Αὐγὴ 2) 11)1977) ἀλλὰ καὶ ἄλλοι μελετητὲς ὅπως καὶ ἡ Ε.Ρ.Υ.Ε.Α. (Ἑλληνικὴ ἑταιρία Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος).

Εἶναι ἀνάγκη βασικά:

1) Ψήφιση Νόμων σύμφωνα μὲ πρότυπα στὸ ἐξωτερικό, γιὰ ἀποτελεσματικὴ νομικὴ προστασία.

2) Δημιουργία φορέα προστασίας τοῦ περιβάλλοντος μὲ συμμετοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων (Κράτους, Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Τ.Ε.Ε., Βιομηχάνων, Ἐργατικῶν, ἀγροτικῶν, ἐπαγγελματικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ πολιτιστικῶν ὀργανώσεων), ποὺ θὰ πάρει στὰ χέρια του ὅλη τὴν ὑπόθεση.

Αὐτὰ εἶναι μακροπρόθεσμα μέτρα.

Γιὰ τὴν ὥρα φαίνεται καθαρὰ πὼς ἡ τύχη καὶ τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τοῦ Πατραϊκοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συνέχιση τῶν κινητοποιήσεων ποὺ ἄρχισαν στὶς ὁποῖες τὸ ΚΚΕ ἐσωτ. συνέβαλε ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ καὶ θὰ συνεχίσει νὰ συμβάλλει μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ στὸ μέλλον.

Φυσικά, τὰ πάρα πάνω ἀφοροῦν τὴν μόλυνση τῶν θαλασσῶν γιατὶ ὑπάρχει καὶ ἡ δεύτερη μεγάλη πλευρὰ τοῦ θέματος. Ἡ μόλυνση τῆς ἀτμόσφαιρας ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα ποὺ διοχετεύονται στὸν ἀέρα, δηλαδὴ ἀέρια, καπνούς, σκουριές, κ.τ.λ. μὲ ἄμεσες ἐπικίνδυνες συνέπειες καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ τῆς περιοχῆς.

Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ ΚΚΕ ἐσωτερ. θὰ συγκεντρώσουν στοιχεῖα, γιὰ νὰ κάνουν καὶ στὸ θέμα αὐτὸ μία πρώτη τοποθέτηση.

Τὸ γραφεῖο μελετῶν τῆς Ν.Ε. ΑΧΑΪΑΣ τοῦ ΚΚΕ ἐσωτ.

Ὁ Ἄλντο Μόρο ὡς ἄνθρωπος καὶ πολιτικός

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νειὰ του ἀπὸ τὸν πολιτικὸ κύκλο, μέσα στὸν ὁποῖο ἐκινεῖτο ὁ 25ιος.

Ἀφ' ὅτου ἄρχισε τὴν πολιτικὴ του σταδιοδρομία, ἡ γυναίκα του καὶ τὰ παιδιὰ του πέρασαν στὸ περιθώριο. Ὁ γιὸς του Τζιοβάννι καὶ οἱ τρεῖς κόρες του δὲν ἔγιναν ποτὲ δημόσια πρόσωπα.

Ἡ μεγάλη του στενοχώρια στὰ τελευταῖα χρόνια του ἦταν πάντως ὁ Τζιοβάννι, ποὺ εἶχε προσχωρήσει σὲ ὀργανώσεις τῆς ἀριστερᾶς. Τελικὰ ὅμως, καὶ ὁ ἄσωτος αὐτὸς γιὸς γράφτηκε σ' ἕνα Καθολικὸ Πανεπιστήμιο, καὶ ἔβαλε νερὸ στὶς πολιτικὲς του ἰδέες προσχωρώντας πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ σὲ μιὰ χριστιανοδημοκρατικὴ ὀργάνωση ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Παρ' ὅλα τὰ σκαμπανεβάσματα τῆς πολιτικῆς του καριέρας, ὁ Ἄλντο Μόρο δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ διδάσκη τὰ νομικὰ του στὸ πανεπιστήμιο τῆς Ρώμης.

Οἱ σχέσεις του μὲ τοὺς φοιτητὲς ἦταν περίφημες, καὶ πολὺ συχνὰ τοὺς καλοῦσε στὸ σπίτι του, ὅπου ὁ ἴδιος καὶ ἡ γυναίκα του, ἡ Ἐλεωνόρα τοὺς ἔδιναν συμβουλὲς στὰ θέματα τῶν σπουδῶν τους, ἢ καὶ σὲ προσωπικὰ προβλήματα ἀκόμη.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Dr Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἐρμοῦ
Τηλέφωνα: 222.600, οἰκίας 222-922

ΝΕΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΕΝΤΑΣΕΩΣ

Σὲ νέα φάση ἡ διένεξη Σοβ. Ἑνώσεως καὶ Κίνας

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΚΙΟ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Δυὸ βαρυσήμαντα γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν βρίσκονται στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων τῶν κυβερνήσεων τοῦ κόσμου καί, φυσικά, ἰδιαίτερα τῶν ἀσιατικῶν γιὰ λόγους γεωγραφικούς. Τὸ ἕνα εἶναι ἡ μεγάλη περιοδεία τοῦ Σοβιετικοῦ προέδρου Μπρέζνιεφ στὶς γειτονικὲς πρὸς τὴν Κίνα σοβιετικὲς ἐπαρχίες τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ ἡ παρακολούθηση μεγάλων πολεμικῶν γυμνασίων. Τὸ ἄλλο εἶναι ἡ ὑπογραφὴ μακροπρόθεσμης συμφωνίας μεταξὺ Λαϊκῆς Κίνας καὶ Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, μιᾶς συμφωνίας ποὺ παίρνει καὶ σημασία πολιτικὴ καὶ στρατιωτική, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν οἰκονομική.

Τὰ δυὸ αὐτὰ γεγονότα, ποὺ ἀπασχόλησαν ἤδη τὸν διεθνῆ τύπο καὶ τοὺς διπλωματικοὺς παρατηρητὲς ὅλων τῶν μεγάλων πρωτευουσῶν, πλαισιώθηκαν καὶ πλαισιώνονται ἀπὸ πολλὲς ἄλλες ἐκδηλώσεις, στὸ προπαγανδιστικὸ πεδίο, ποὺ ὑπογραμμίζουν τὴν βασικὴ διαπίστωση, πὼς οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κομμουνιστικῶν ὑπερδυνάμεων πέρασαν σὲ νέα φάση, ποὺ δὲν προοιωνίζει καθησυχαστικὲς ἐξελίξεις.

«Δὲν εἴχαμε καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ βαθειὰ διένεξη μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου δὲν ἦταν διένεξη προσώπων, διένεξη ἤγετῶν, ἀλλὰ κάτι τὸ βαθύτερο καὶ οὐσιαστικότερο, γράφει ὁ ἰάπων διπλωματικὸς σχολιαστὴς Μιχίτο Κεῖ. Πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Μάο ὑπῆρχαν πολλοί, ἀκόμα καὶ στὴ χώρα μας, ποὺ διατύπωναν τὴν ἄποψη ὅτι μόλις ὁ μεγάλος αὐτὸς ἡγέτης θὰ ἔφευγε ἀπὸ τὴ σκηνή, θὰ ἐξαφανιζόταν τὸ κύριο αἴτιο ποὺ προκαλοῦσε τὴν ἐπικίνδυνη διένεξη μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Τοποθετοῦσαν τὴν ἀμοιβαία πολεμική, τὶς ἀμοιβαῖες ἀπειλὲς, τὶς διεκδικήσεις καὶ τὰ ἄλλα συναφῆ, ἀκόμα καὶ τὰ αἱματηρὰ ἐπεισόδια ποὺ σημειώθηκαν στὰ σύνορα τῶν δυὸ μεγάλων χωρῶν, σὲ προσωπικὲς διαφορὲς, σὲ διασταύρωση φιλοδοξιῶν καὶ παθῶν. Ὅταν πέθανε ὁ Μάο καὶ διαμορφώθηκε ἡ πολιτικὴ τῶν διαδόχων του, κυρίως δὲ ὅταν κυριολεκτικὰ στραγγαλίσθηκε ἡ ὁμάδα τῶν τεσσάρων τῆς Σαγγάης ἔγινε σαφὲς ὅτι ἡ διένεξη τῆς Κίνας μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, πηγάζει ἀπὸ μιὰν ἀντίθεση πολὺ βαθειὰ καὶ πολὺ πλατειά, ποὺ καλύπτει ὅλους τοὺς χώρους τῶν διακρατικῶν σχέσεων. Θὰ ἦταν φυσικὰ ἀστεῖο νὰ ὑποθέσει κανεὶς ὅτι ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ οἱ συνεργάτες του, ὁ Χούα Κοῦο Φένγκ καὶ οἱ πέντε μεγάλοι τοῦ κόμματος, ἐκτελοῦν ἁπλῶς μιὰ διαθήκη ποὺ τοὺς ἄφησε ὁ Μάο μιὰν ἐντολὴ μὴ συμφιλιώσεως μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἡ στάση τους ἀπέναντι στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὑπαγορεύεται ἀπὸ βασικότερες ἀντιλήψεις ὄχι μόνο πάνω στὰ ἰδεολογικὰ θέματα, ἀλλὰ ἐπίσης στὰ ἐθνικά, καὶ κυρίως τὶς διαφορὲς γιὰ τὴν σημερινὴ κατάσταση τῶν συνόρων, ποὺ δὲν τὴν ἀποδέχθηκαν ποτὲ οἱ Κινέζοι.

»Οἱ Σοβιετικοὶ εἶχαν τὴν ἐλπίδα, ἂν καὶ πολὺ ἀμυδρή, ὅτι ὁ Μάο καὶ ἡ ὁμάδα του, ἦταν πράγματι, τὸ μοναδικὸ αἴτιο γιὰ τὸν χρόνιο δηλητηριασμὸ τῶν κινεζοσοβιετικῶν σχέσεων, γιὰ τὸν τρομερὸ ἐξοπλιστικὸ ἀνταγωνισμὸ καὶ τὴν συγκέντρωση τεραστίων δυνάμεων στὰ σύνορα καὶ ἀπὸ τὴ μία καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, συνεχίζει ὁ Ἰάπων σχολιαστής. Περίμεναν τὸ θάνατό του σὰν ἕνα σταθμὸ ποὺ θὰ ἔπαιζε τουλάχιστον διευκρινιστικὸ ρόλο σ' αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ θέμα τῆς ἀσυμφιλίωτης ἔχθρας, ἀλλὰ ἡ διευκρίνιση ἦταν ἀπογοητευτική. Ἐκεῖνοι ποὺ διαδέχθηκαν τὸν Μάο, ἐνῶ τροποποίησαν τὴν μαοϊκὴ πολιτικὴ σὲ πολλὰ σημεῖα καὶ μάλιστα βασικά, ἐπανέλαβαν τὴν κατασταλαγμένη κινεζικὴ θέση ἀπέναντι στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, μιὰ θέση ποὺ τὴν χαρακτηρίζει ἄρνηση κάθε διαπραγμάτευσης, ἂν οἱ Ρῶσοι, ξεῖν ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά τους ἀπὸ τὰ σύνορα καὶ δὲν ἀναγνωρίσουν ὅτι ὑπάρχει θέμα διαρυθμίσεως τῶν συνόρων καὶ μάλιστα σὲ μεγάλο μῆκος καὶ βάθος. Οἱ Ρῶσοι ἀρνήθηκαν καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐπιβεβαίωσαν τὴν ἄρνησή τους μὲ τὸ ταξίδι τοῦ Μπρέζνιεφ, κάτι ποὺ δὲν ἔχει προηγούμενο στὴν τακτικὴ τῶν προκατόχων του.

»Τὸ ἐρώτημα ποὺ τώρα ἐξετάζουν οἱ μεγάλοι διεθνεῖς σχολιασταὶ εἶναι παγκόσμιας σημασίας, γιατὶ σχετίζεται μὲ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου ἢ ἀκόμα καὶ μὲ τὴν διαμόρφωση τῆς ἱστορικῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητας στὶς προσεχεῖς γενεὲς ἢ καὶ τοὺς προσεχεῖς αἰῶνες, συνεχίζει ὁ σχολιαστής. Εἶναι ἕνα ἐρώτημα μὲ δύο σκέλη. Ποῦ τὸ πᾶνε οἱ Κινέζοι; Ποῦ τὸ πᾶνε οἱ Ρῶσοι; Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ἀπάντηση ποὺ ἔδωσε Ρῶσος ἀντιπολιτικὸς σὲ Ἰάπωνα συνάδελφό του, ὅταν ρωτήθηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες, σὲ σχέση μὲ τὸ ταξίδι τοῦ Μπρέζνιεφ στὸ Καμπαρόφσκ καὶ τὸ Βλαδιβοστόκ, ποῦ τὸ πᾶνε οἱ Ρῶσοι. Ἡ ἀπάντησή του, ποὺ συνωδευόταν καὶ μὲ ἕνα χαρακτηριστικὸ χαμόγελο ἦταν «Τὸ ποῦ θὰ τὸ πᾶμε θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὸ ποῦ θὰ τὸ πᾶνε οἱ Κινέζοι». Αὐτὸ σημαίνει ἐκεῖνο ποὺ ὑποδήλωσε καὶ στοὺς λόγους του ὁ Μπρέζνιεφ, ὅτι δηλαδὴ τὰ σύνορα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἶναι «ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα» ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει δημιουργήσει κοσμογονικὰ θαύματα στὶς ἀνατολικὲς της ἐπαρχίες, ὅτι τὶς ἔχει ἐποικίσει ἀπὸ αἰῶνες, ὅτι δὲν ὑπάρχουν μειονότητες συγγενεῖς μὲ τὴν κινεζικὴ φυλὴ καὶ ὅτι ἐπομένως σὲ καμμιὰ δύναμη δὲν θὰ ἐπιτραπεῖ νὰ τὰ παραβιάσει.

»Ἡ στάση τῶν Ρώσων εἶναι σαφὴς καὶ δὲν ἐπιδέχεται καμμιὰ παρεξήγηση. Τὰ ἄρθρα τοῦ σοβιετικοῦ τύπου, ποὺ κάθε τόσο ὑπενθυμίζουν τὴν ὕπαρξη ἑνὸς προβλήματος ἐθνικοῦ, εἶναι ξεκάθαρα. Ἡ Μόσχα θέλει καλὲς σχέσεις μὲ τὸ Πεκίνο, στενὴ συνεργασία, σὲ ὅλα τὰ πεδία, οἰκονομικό, πολιτικό, ἰδεολογικό, ἀλλὰ δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι «ὀφείλει» τίποτα στὸ Πεκίνο. Καὶ ἡ ἐπωδὸς μόνιμη καὶ προειδοποιητική: «Οἱ σοβιετικὲς ἔνοπλες δυνάμεις ποὺ εἶναι ταγμένες στὰ σύνορα δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψουν καμμιὰ παραβίαση καὶ καμμιὰ προσβολή».

»Ὅσο γιὰ τοὺς Κινέζους, αὐτοὶ εἶναι αἰνιγματικοί. Δὲν λένε ποῦ τὸ πᾶνε οἱ Ρῶσοι, ἀλλὰ παρατηροῦν ὅτι «εἶναι γνωστὸ ποῦ τὸ ἔχουν ἤδη πάει, βοηθημένοι ἀπὸ ἀντίδοτες γιὰ τὴν Κίνα διεθνεῖς συνθῆκες. Οἱ Κινέζοι προσέτουν ὅτι γιὰ τὴν Λαϊκὴ Κίνα, τὸ θέμα τῆς ἐπανορθώσεως τῶν πελωρίων ἀδικιῶν τοῦ παρελθόντος ὑπάρχει καὶ γίνεται ὁλοένα ὀξύτερο, ὅπως ἐπίσης ὑπάρχει τὸ θέμα τῆς παρερμηνείας τοῦ μαρξισμοῦ — λενινισμοῦ, ποὺ ἔχει μεταβάλει τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση σὲ ἱμπεριαλιστικὴ δύναμη, σὲ τόσο μάλιστα βαθμὸ καὶ σὲ τόση ἔκταση, ὥστε νὰ μπορεῖ καὶ νὰ παραλληλίζει τὴν σημερινὴ σοβιετικὴ πολιτικὴ μὲ τὴν ναπολεόντια καὶ σὲ συνέχεια τὴν χιτλερική. Ὅταν οἱ Κινέζοι ἐρωτῶνται «Πότε εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρξουν λύσεις σ' αὐτὰ τὰ προβλήματα»; ἀπαντοῦν «Αὐτὸ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξέρει, ἀλλὰ ὅλοι ξέρουν πὼς οἱ Κινέζοι ἔχουν μεγάλη ὑπομονή, ὅπως ἔχουν ἰσχυρὴ μνήμη καὶ ἀνένδοτη ἀποφασιστικότητα».

ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟ

«Οἱ δυνάμεις ποὺ εἶναι ἀντιπαρατεταγμένες στὰ σινοσοβιετικὰ σύνορα, γράφει ἕνας ἄλλος Ἰάπων, σχολιαστής, ὁ Γιόμο Τικίτι, εἶναι τεράστιες. Καὶ πίσω ἀπ' αὐτὲς τὶς δυνάμεις ὑπάρχουν ἑτοιμοκίνητες ἀκόμα μεγαλύτερες, σχεδὸν ἀνεξάντλητες. Οἱ Ρῶσοι χαρακτηρίζουν τὴν πολεμική τους μηχανὴ ἀήττητη καὶ δὲν ἔχουν ἀσφαλῶς ἄδικο. Μὰ καὶ οἱ Κινέζοι μιλᾶνε μὲ τὰ ἴδια λόγια γιὰ τὴ δική τους πολεμικὴ μηχανή.

»Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Πῶς ὑπάρχει ἤδη μιὰ ἰσορροπία, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποκληθῆ ἰσορροπία τρόμου ἢ πῶς πάει νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ τέτοια ἰσορροπία, ἂν δὲν ἔχει ἀκόμα διαμορφωθεῖ; Πραγματικά, οἱ συνεχεῖς δοκιμὲς πυρηνικῶν ὅπλων καὶ πυραύλων καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς αὐτὸ σημαίνει. Κάποιος προσπαθεῖ νὰ κρατήσει τὴν ἀποφασιστικὴ ὑπεροχὴ καὶ ὁ δεύτερος κάποιος προσπαθεῖ νὰ ἀποκτήσει τὴν ἰσοδυναμία. Τότε, ἀκριβῶς, τότε, θὰ εἶναι ἡ μεγάλη στιγμὴ γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἂν φυσικὰ δὲν ὑπάρξουν στὸ μεταξὺ ἄλλες ἐξελίξεις ποὺ θὰ ἄρουν τὸ σημερινὸ τρομερὸ ἀδιέξοδο.

»Ποιὲς μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὲς οἱ ἄλλες ἐξελίξεις; συνεχίζει ὁ σχολιαστής. Νὰ ἀποφασίσουν τελικὰ οἱ Ρῶσοι πὼς δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τόσα ἐδάφη, πὼς δὲν ἔχουν τίποτα νὰ χάσουν σὰν ἔθνος ἂν παραχωρήσουν στὴν Κίνα, ἐκεῖνα ποὺ ζητάει ἔστω καὶ ἂν πρόκειται γιὰ ἐδάφη εὔφορα καὶ ἀρκετὰ ἐκτεταμένα. Ἂν κάτι τέτοιο γίνει, τότε ὅλα μπορεῖ νὰ διευθετηθοῦν καὶ τότε ἡ πορεία τοῦ κόσμου θὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν σημερινή. Μὲ ἑνωμένες αὐτὲς τὶς δυὸ πελώριες δυνάμεις εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ διακρίνει κανεὶς ἀντίπαλη παράταξη ποὺ θὰ μπορεῖ νὰ προτάξει ἀντίσταση στὴν ἐπέκτασή της. Μὰ θὰ ἀποφασίσουν ποτὲ οἱ Ρῶσοι κάτι τέτοιο; Ἀσφαλῶς ὄχι, δίνεται ἡ ἀπάντηση ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ξέρουν.

»Ἔτσι τὸ πρόβλημα παραμένει, ὀξύτατο καὶ ἀνοικτό. Οἱ Ρῶσοι διατηροῦν μονίμως ὑπὸ τὰ ὅπλα ἕνα ἑκατομμύριο ἄνδρες στὰ σύνορα μὲ τὴν Κίνα καὶ πίσω ἀπὸ αὐτὴ τὴν τεράστια δύναμη ὑπάρχει μιὰ ἐφεδρεία κινητοποιήσιμη ἀπὸ τρία τουλάχιστον ἑκατομμύρια, ποὺ μποροῦν νὰ βρεθοῦν σὲ μάχη σὲ ἕνα μῆνα. Ἡ ἐνεργὸς δύναμη, ὑποστηρίζεται ἀπὸ 5.000 μαχητικὰ ἀεροπλάνα, ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα, ἀπὸ 15.000 ἅρματα μάχης ἀπὸ τὰ καλύτερα, δεκάδες χιλιάδες πυροβόλα καὶ ὕστερα χιλιάδες πυραύλους ὅλων τῶν τύπων καὶ τέλος τὰ πυρηνικὰ ὅπλα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ὅπλα τακτικοῦ πολέμου καὶ στρατηγικῶν βομβαρδισμῶν μαζικῆς καταστροφῆς.

»Ἡ Κίνα ἐπίσης διαθέτει στὰ σύνορα περίπου ἑνάμισυ ἑκατομμύριο στρατιῶτες, ἂν καὶ ὄχι μὲ τόσο καλὸ ὁπλισμὸ σὲ ἀεροπλάνα, τάνκς, πυροβόλα καὶ πυραύλους ὅπως ἡ σοβιετικὴ πλευρά. Διαθέτει ὅμως ἀκόμα μεγαλύτερες ἐφεδρεῖες, σχεδὸν ἀχανεῖς. Διαθέτει ἐπίσης πολλοὺς πυραύλους καὶ πολλὰ πυρηνικὰ ὅπλα. Τὸ ὁπλοστάσιό της πλουτίζεται συνεχῶς, στὸν πυρηνικὸ καὶ πυραυλικὸ τομέα. Ἐπαναλαμβάνεται στὴν περίπτωση αὐτὴ ἐκεῖνο ποὺ ἔγινε πρὶν μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Μιὰν ἐποχὴ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχαν τὸ μονοπώλιο. Οἱ Ρῶσοι ἐφάρμοσαν πολιτικὴ ἐντατικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τώρα βρίσκονται σὲ ἰσοδυναμία. Κάποτε θὰ ἐπαναληφθεῖ καὶ στὴν περίπτωση Κ